

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური დევნის შეწყვეტის თაობაზე

16 ივლისი 2018 წელი

ქ. თბილისი

დისციპლინური საქმე №83/17

შპს -- 2017 წლის 11 მაისის №- საჩივრის საფუძველზე საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად მომზადებული 2018 წლის 02 თებერვლის №83/17 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 26 თებერვლის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 26 თებერვლის გადაწყვეტილებით, მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური დევნა და ჩამოერთვა ახსნა-განმარტება „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად (2018 წლის 01 მაისამდე მოქმედი რედაქცია).

1. საჩივარში მითითებული ფაქტები:

შპს -- წარმომადგენელი -- -- საჩივარში უთითებს, რომ მოსარჩელის - შპს -- მიერ -- რაიონულ სასამართლოში წარდგენილია საჩივარი 2016 წლის ივნისში, რის შემდგომაც რაიმე საპროცესო ღონისძიება არ განხორციელებულა.

2. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2016 წლის 6 ივნისს შპს -- სასარჩელო განცხადებით მიმართა -- რაიონულ სასამართლოს, მოპასუხეების - -- -- და -- -- მიმართ. მოსარჩელემ მის წინაშე არსებული ვალდებულებების შესრულების უზრუნველსაყოფად, 2015 წლის 1 სექტემბერს გარდაცვლილი -- -- პირველი რიგის მემკვიდრის - -- -- -- -- მემკვიდრედ და მისი სამკვიდრო ქონების მესაკუთრედ ცნობა მოითხოვა (მათ შორის, უძრავ ნივთზე, მდებარე მისამართზე: ქ. --, -- ქუჩა N-, ბ. N-).

მოპასუხე - -- -- სარჩელის და თანდართული დოკუმენტების ჩაბარების დასტური -- რაიონულ სასამართლოს წარედგინა 2016 წლის 22 ივლისს.

შესაგებელი -- -- მიერ -- რაიონულ სასამართლოს წარედგინა 2016 წლის 22 ივლისს.

-- რაიონული სასამართლოს მოსამართლე -- -- 2017 წლის 28 დეკემბერს ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მოსამზადებელი სხდომის დანიშვნის თარიღი. მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2018 წლის 8 თებერვალს.

3. მოსამართლე -- -- ახსნა-განმარტება:

2018 წლის 23 მარტს საქართველოს იუსტიციის უმაღლეს საბჭოში, მოსამართლე -- -- მიერ წარდგენილი იქნა ახსნა-განმარტება.

მოსამართლე ახსნა-განმარტებაში უთითებს, რომ წინამდებარე საქმის კანონით დადგენილ ვადებში განხილვას ხელი შეუშალა სასამართლოში არსებულმა სამოქალაქო საქმეთა სიმრავლემ და გადატვირთულმა სამუშაო გრაფიკმა. -- რაიონულ სასამართლოში სამოსამართლო უფლებამოსილებას ახორციელებდა 2015 წლის ბოლოდან, რა დროიდანაც განსახილველად გადაეცა უკვე სასამართლო განხილვაში არსებული დაახლოებით 200-მდე სამოქალაქო საქმე, რასაც ემატება ახლად შემოსული სარჩელები, ასევე ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა და ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული სხვა შუამდგომლობების განხილვა, გადაწყვეტა და სასამართლო აქტების მომზადება.

მოსამართლე უთითებს, რომ ვინაიდან საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით გათვალისწინებული საკითხების განხილვა-გადაწყვეტა ამავე კოდექსით დადგენილი წესით ხდება შემჭიდროვებულ ვადებში, ამან გამოიწვია მიმდინარე სამოქალაქო საქმეებზე სასამართლო სხდომების დანიშვნის გარკვეული დროით გადაწყვეტა.

მოსამართლე აღნიშნავს, რომ ბოლო პერიოდის სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, გასული წლის სექტემბრის თვიდან დეკემბრის თვის ჩათვლით მის მიერ განხილულია 230 სამოქალაქო საქმე, ხოლო 2018 წლის იანვრის თვიდან თებერვლის თვის ჩათვლით 122 საქმე. ამას ემატება სარჩელის უზრუნველყოფის თაობაზე შუამდგომლობებისა და მასზე შემოსული საჩივრების შემჭიდროვებულ საპროცესო ვადებში განხილვა - გადაწყვეტა.

მოსამართლე უთითებს, რომ გასათვალისწინებელია ისიც, რომ სასამართლო სხდომის დარბაზებისა და მოსამართლეთა რაოდენობიდან გამომდინარე ვერ ხერხდება სხდომების დანიშვნისათვის კვირის ყოველი სამუშაო დღის გამოყენება, რასაც ასევე ემატება საქმეზე მიღებული სასამართლო აქტების მომზადება.

შესაბამისად, მოსამართლე მიიჩნევს, რომ ობიექტური გარემოებების გათვალისწინებით ადგილი არ ჰქონია მისი მხრიდან საქმეების განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურებას.

4. დისციპლინური ღვევის შეწყვეტის სამართლებრივი დასაბუთება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მიეცეს მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შეფასდეს კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინური გადაცდომის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს - „საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება“.

მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

იმისათვის, რომ დადგინდეს საქმე იყო თუ არა გონივრულ ვადაში განხილული მნიშვნელოვანია განისაზღვროს - 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (Katte Klitsche de la Grande v. Italy, §55; Papachelas v. Greece, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (H. V. United Kingdom, §72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (Human v. Poland, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (Lupeni Greek Catholic Parish and others v. Romania, §150); 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (König v. Germany, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ

დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (Acquaviva v. France, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას; 3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (Pafitis and others v. Greece; §93; Tiece v. San Marino; §31; Sürmeli v. Germany, §129.)

თუმცა აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (Frydlender v. France, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (König v. Germany; §98).

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. ამასთან, ამავე მუხლის მე-3¹ პუნქტის თანახმად, ამავე კოდექსის 184-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში სამოქალაქო საქმეები განიხილება მოპასუხისათვის გზავნილის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტის სასამართლოში წარდგენიდან ან მოპასუხისათვის გზავნილის საჯარო შეტყობინებით ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 დღისა, ხოლო განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეებზე განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 60 დღისა.

განსახილველ შემთხვევაში, სარჩელი სასამართლოს წარედგინა 2016 წლის 6 ივნისს, ხოლო მოპასუხისათვის სარჩელის და თანდართული დოკუმენტების ჩაბარების დასტური - 2016 წლის 22 ივლისს. მოსამართლე -- -- 2017 წლის 28 დეკემბრის მოცემულ საქმეზე წინასასამართლო სხდომა დანიშნა 2018 წლის 8 თებერვალს (02.02.2018 მდგომარეობით).

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ მოსამართლის ახსნა-განმარტების და მისი დატვირთულობის გათვალისწინებით მიიჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში არ დგინდება საქმის განხილვის განზრახ ბრალეულად გაჭიანურების შემთხვევა. არსებულ მოცემულობაში, საპროცესო ვადის დარღვევა განაპირობა მოსამართლის წარმოებაში არსებულმა საქმეთა სიმრავლემ და იმ ობიექტურმა ხელშემშლელმა გარემოებებმა, რაზედაც მოსამართლე ახსნა-განმარტებაში მიუთითებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ: დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა. ამავე კანონის 75¹³ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, დისციპლინური საქმის გამოკვლევის დასრულების შემდეგ საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო დისციპლინური საქმის გამოკვლევისათვის ამავე კანონის 75¹⁰ მუხლის პირველი პუნქტით დადგენილი საერთო ვადის ფარგლებში, სრული შემადგენლობის 2/3-ის უმრავლესობით მიიღებს გადაწყვეტილებას მოსამართლის დისციპლინურ პასუხისგებაში მიცემის შესახებ. თუ საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო ვერ მიიღებს აღნიშნულ გადაწყვეტილებას, მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოება შეწყდება. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წევრს, რომელიც არ ეთანხმება ამ გადაწყვეტილებას, შეუძლია წერილობით ჩამოაყალიბოს თავისი განსხვავებული აზრი, რომელიც დისციპლინურ საქმეს დაერთვება.

ამდენად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დისციპლინური დევნის საფუძველიანობის შემოწმებისას მოპოვებული ინფორმაციის ანალიზის საფუძველზე, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის და ამავე კანონის 75¹³ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, 2018 წლის 16 ივლისის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 14 წევრთაგან 9 ხმით) მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიერ, საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის - საქმის განხილვის უსაფუძვლო ბრალეული გაჭიანურების შესაძლო ჩადენის ფაქტზე, შეწყდეს სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით, 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით და 75¹³ მუხლის პირველი პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური დევნა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის - საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურების შესაძლო ჩადენის ფაქტზე.

გიორგი მიქაუტაძე

საქართველოს იუსტიციის

უმაღლესი საბჭოს მდივანი